

РЕГЛАМЕНТ (ЕИО) № 4058/86 НА СЪВЕТА

от 22 декември 1986 година

**относно координираните действия за опазване на свободния достъп до
товари в презокеанската търговия**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност и по-специално член 84, параграф 2 от него;

като взе предвид проекторегламента на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент ¹,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ²,

като има предвид, че все повече страни прибъгват до защита интересите на своите търговски флотове, било то едностранно чрез законодателни или административни мерки, или чрез двустранни спогодби с други страни;

като има предвид, че някои страни, по силата на приетите от тях мерки или наложена практика, опорочават прилагането на принципа на лоялната и свободна конкуренция в корабоплаването при търговията с една или повече държави-членки;

като има предвид, че по отношение търговията, извършвана от редовни превозвачи на стоки по море, Конвенцията на ООН за Професионалния кодекс на линейните конферанси, влязла в сила на 6-и октомври 1983 г., предоставя някои права на корабните дружества-членове на такива конферанси, функциониращи в рамките на пулове;

като има предвид, че все по-често трети страни в качеството на договарящи се страни или подписали въпросната конвенция тълкуват нейните клаузи по начин, който фактически разширява правата, предоставени съгласно конвенцията на техните корабни дружества, както редовни, така и нередовни превозвачи на стоки по море, в ущърб на дружествата от Общността или на конферанси от други страни от ОИСР, независимо дали същите са членове на линейни конферанси или не;

като има предвид, че по отношение превозите на насипни товари, налице е растяща тенденция трети страни да ограничават достъпа до такива товари, което представя сериозна заплаха за условията на свободна конкуренция, които

¹ ОВ С 255, 15.10.1986 г., стр. 169.

² ОВ С 344, 31.12.1985 г., стр. 31.

широко преобладават в този отрасъл, при което държавите-членки потвърждават привързаността си към условията на свободна конкуренция, присъщи на търговията с насипни и наливни товари, и са убедени, че въвеждането на разпределение на товарни дялове в тези отрасли би засегнало сериозно търговските интереси на всички страни, като доведе до значително увеличаване на транспортните разходи;

като има предвид, че ограничаването на достъпа до насипни товари би засегнало неблагоприятно търговските флотове на държавите-членки наред със значителното увеличаване на транспортните разходи за такива товари и по този начин би имало сериозни последици за търговските интереси на Общността;

като има предвид, че Общността би следвало да получи възможност за предприемане на координирани действия на държавите-членки, когато конкурентните позиции на търговските флотове на държавите-членки или търговските интереси на държавите-членки са неблагоприятно засегнати от запазването на товари за корабните дружества на трети страни, или по силата на международни споразумения;

като има предвид, че Решение 77/587/ЕИО³ на Съвета предвижда, *inter alia*, консултации относно различните аспекти на развитието на отношенията на държавите-членки с трети страни в областта на корабоплаването;

като има предвид, че Решение 83/573/ЕИО⁴ на Съвета предвижда, *inter alia*, координирането между държавите-членки на всички ответни мерки, които те могат да предприемат по отношение на трети страни, както и възможността за вземане на решение за съвместното прилагане от държавите-членки на подходящи ответни мерки като част от националните им законодателства;

като има предвид, че е необходимо да бъде разработен и прецизиран механизмът, предвиден в горепосочените решения, за да бъдат осигурени координираните действия на държавите-членки при някои обстоятелства по искане на държава-членка или държави-членки, или въз основа на международно споразумение;

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Редът, предвиден в настоящия регламент, се прилага, когато действия на трета страна или на нейни посредници ограничават или застрашават да ограничат свободния достъп на корабните дружества от държавите-членки или на корабите, регистрирани в държава-членка в съответствие с нейното законодателство, до превоза на:

- линейни товари при търговски операции по Кодекса, освен когато такива действия са предприети в съответствие с Конвенцията на ООН за Професионалния кодекс на линейните конферанси;

³ ОВ L 239, 17.9.1977 г., стр. 23.

⁴ ОВ L 332, 28.11.1983 г., стр. 37.

- линейни товари при търговски операции извън обхвата на Кодекса;
- насипни товари и всякакви други товари по нередовни морски курсове;
- пътници;
- лица и стоки до или между крайбрежни съоръжения.

Предвиденият ред не накърнява задълженията на Общността и държавите-членки съгласно международното право.

Член 2

За прилагането на настоящия регламент:

- „вътрешен превозвач“ означава корабно дружество, което извършва превози между собствената си страна и една или повече държави-членки;
- „кръстосан превозвач“ означава корабно дружество от трета страна, което извършва превози между друга трета страна и една или повече държави-членки.

Член 3

Координирани действия могат да бъдат поискани от държава-членка.

Искането се отправя до Комисията, а тя внася съответните препоръки и предложения в Съвета в срок от 4 седмици.

Съветът по реда за гласуване, посочен в член 84, параграф 2, от Договора, може да вземе решение за координирани действия по член 4.

Вземайки решения за координирани действия, Съветът отчита също съображенията, свързани с политиката в областта на външната търговия, както и пристанищните интереси и съображенията, свързани с политиката в областта на корабоплаването, на заинтересованите държави-членки.

Член 4

1. Координираните действия могат да се състоят в:

а) дипломатически постъпки пред заинтересованите трети страни, в частност — когато техните действия застрашават да ограничат достъпа до търговията;

б) ответни мерки, насочени към корабното дружество или дружества от заинтересованите трети страни или към корабното дружество или дружества от други страни, които получават изгода от действията предприети от заинтересованите трети страни, независимо от това дали функционират като вътрешни или кръстосани превозвачи в търговията с Общността.

Ответните мерки поотделно или в съчетание могат да се състоят в:

(i) налагане на задължение за получаване на разрешение за товарене, превоз или разтоварване на товари, като разрешението може да бъде съпътствано от условия или задължения;

- (ii) налагане на квоти;
- (iii) налагане на данъци или мита.

2. Ответните мерки се предхождат от дипломатически постъпки. Ответните мерки не накърняват задълженията на Европейската общност и държавите-членки съгласно международното право, отчитат всички засегнати интереси и не водят пряко или косвено до отклоняване на търговските потоци в рамките на Общността.

Член 5

1. Вземайки решение за една или повече от ответните мерки, посочени в член 4, параграф 1, б), Съветът посочва съответно:

а) събитията, които са дали основание за предприемане на ответните мерки;

б) търговските операции или кръга от пристанища, за които се прилагат ответните мерки;

в) флага или корабното дружество от трета страна, чиито мерки за запазване на товари ограничават свободния достъп до товари в съответната зона на корабоплаване;

г) максималния обем (в процентно изражение, тонаж, контейнери) или стойност на товарите, които могат да бъдат товарени или разтоварвани на пристанища на държавите-членки;

д) максималния брой на курсовете от и до пристанища на държавите-членки;

е) размера или ставката и основата на данъците и митата, които се налагат, и начина на тяхното събиране;

ж) срока на действие на ответните мерки.

2. Когато предвидените по параграф 1 ответни мерки не са предвидени в националното законодателство на държава-членка, те могат да бъдат предприети от съответната държава-членка на основание на настоящия регламент в съответствие с решението на Съвета, посочено в трета алинея на член 3.

Член 6

1. Ако в срок от 2 месеца Съветът не приеме предложението за координирани действия, държавите-членки могат да прилагат национални мерки едностранно или в група, ако обстановката го налага.

2. При неотложна необходимост обаче държавите-членки могат да предприемат необходимите национални мерки като временни такива едностранно или в група, преди да е изтекъл 2-месечният срок по параграф 1.

3. Националните мерки, предприети по настоящия член, се известяват незабавно на Комисията и на другите държави-членки.

Член 7

По време на срока на действие на ответните мерки държавите-членки и Комисията провеждат взаимни консултации по реда, установен с Решение 77/587/ЕИО, веднъж на 3 месеца или по-често, ако е необходимо, за обсъждане резултатността на действащите ответни мерки.

Член 8

Предвиденият в настоящия регламент ред може да бъде прилаган, когато действия на трета страна или на нейни посредници ограничават или застрашават да ограничат достъпа на корабни дружества от друга страна от ОИСР, когато на реципрочна основа между тази страна и Общността е договорено прибягването до координирано противодействие в случаите на ограничаване на достъпа до товари.

Въпросната страна може да поиска координирани действия и да се присъедини към такива в съответствие с настоящия регламент.

Член 9

Настоящият регламент влиза в сила на 1 юли 1987 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел 22 декември 1986 година.

За Съвета:
Председател
G. SHAW